

Uitspraak 04 GCS - BR7 001

Uitspraak van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars inzake een geschil met betrekking tot Bedrijfsregeling 7 (Schaderegeling Schuldloze Derde).

Partijen

Verzekeraar A

en

Verzekeraar B.

Partijen hebben zich ter verkrijging van een bindend advies van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen hen is gerezen.

Feitelijke gegevens

Voorzover voor de beoordeling van het geschil van belang, wordt uitgegaan van de volgende tussen partijen vaststaande feitelijke gegevens:

Op 5 juni 2002 vond op de buiten de bebouwde kom van de gemeente Z gelegen kruising (de wegen zijn van gelijke orde) een aanrijding plaats waarbij betrokken waren een busje, verzekerd bij verzekeraar A, en een personenauto, verzekerd bij verzekeraar B. De (primaire) oorzaak van deze aanrijding was dat de bestuurster van het busje geen voorrang heeft verleend aan de voor haar van rechts komende personenauto. Als gevolg van deze aanrijding raakten een passagier van het busje en twee passagiers van de personenauto gewond. Tussen partijen is niet in geschil dat alle drie de passagiers schuldloze derden in de zin van BR7 zijn.

Verzekeraar A neemt – tegenover de bestuurder van de personenauto – onder meer op basis van een door de verbalisanten in het proces-verbaal van politie gemaakte opmerking dienaangaande – het standpunt in dat deze vanwege onvoorzichtig naderen van de betreffende – kennelijk minder overzichtelijke – kruising voor 25% eigen schuld treft. Zij heeft nadat haar verzekerde haar op 5 september 2002 de schade had gemeld het proces-verbaal opgevraagd (wat door haar kort daarna is op 10 september 2002 werd ontvangen), en heeft vervolgens – naar haar desgevraagd aan de secretaris van de GCS gedane mededeling – bij brief van 11 november 2002 aan de belangenbehartiger(s) van één of meer van de schuldloze passagiers bericht dat zij de claims op grond van de schuldloze derde-regeling in behandeling neemt en zal honoreren. Bij brief van gelijke datum heeft zij hiervan aan verzekeraar B melding gemaakt, met verzoek om te participeren.

Het geschil dat partijen verdeeld houdt

Verzekeraar A stelt zich op het standpunt dat verzekeraar B voorlopig met 50% dient te participeren. Aan alle vereisten voor toepasselijkheid van de Bedrijfsregeling Schaderegeling Schuldloze Derde is immers volgens haar voldaan.

Verzekeraar B voert tegen dat standpunt een drietal verweren aan, die de Commissie hieronder kort samen zal vatten.

1.

De bedrijfsregeling blijft hier volledig buiten beeld omdat verzekeraar A reeds op andere grond dan de bedrijfsregeling gehouden was de schade te vergoeden en dit ook heeft gedaan. Verzekeraar B meent voor dat standpunt steun te vinden in de uitspraak van 25 februari 1997 (nr. 24/97) van de toenmalige Commissie van Tuchtrecht en Arbitrage (CvTeA).

2.

Haar verzekerde is niet te beschouwen als betrokkene in de zin van de bedrijfsregeling, zodat deze in het geheel niet van toepassing is.

3.

Verzekeraar A heeft haar niet onverwijld op de hoogte gebracht van het feit dat zij optrad als regelend verzekeraar etc.

Overwegingen van de commissie

De commissie heeft kennis genomen van de aan haar overgelegde stukken, waaronder met name het proces-verbaal van politie van 6 juli 2002.

De commissie merkt allereerst voor de duidelijkheid op dat op deze aanrijding de tekst van de bedrijfsregeling van toepassing is zoals die gold vóór 12 december 2002 (zie MOT-L 98/51).

Zij zal de van door verzekeraar B gevoerde verweren het tweede – aangezien dit de verste strekking heeft – als eerste bespreken en vervolgens - indien nog relevant - de verweren 1 en 3.

Ad verweer 2.

De commissie is van op grond van de inhoud van het hierboven gerelateerde proces-verbaal van politie van oordeel dat onvoldoende aannemelijk is geworden dat de verzekerde van verzekeraar B duidelijk geen enkele schuld heeft aan het ontstaan van het ongeval en de daarbij opgetreden schade, zodat de commissie tot het oordeel komt dat de bestuurder van de bij verzekeraar B verzekerde auto niet kan worden beschouwd als schuldloze derde in de zin van de bedrijfsregeling, en dus als betrokkene dient te worden aangemerkt.

Niet op voorhand is immers uit te sluiten dat deze bestuurder door zijn wijze van rijden wel degelijk aan het ontstaan van de aanrijding etc. heeft bijgedragen.

De commissie verwijst in dit verband naar de uitspraak van de CvTeA van 28 januari 1997, nr. 23/97.

Zij verwerpt derhalve het primaire verweer van verzekeraar B.

Ad verweer 1

Hieromtrent merkt de commissie allereerst op dat naar haar oordeel het beroep van verzekeraar B op de uitspraak van haar rechtsvoorgangster, de CvTeA, van 25 februari 1997 reeds hierom niet opgaat, omdat in de casus die tot die uitspraak leidde de verzekeraar die de schade van een inzittende van het andere bij de aanrijding betrokken motorrijtuig uiteindelijk heeft geregeld zulks in eerste instantie had geweigerd.

Pas nadat de advocaat van de benadeelde deze verzekeraar had aangemaand tot regeling van de schade van zijn cliënt over te gaan, heeft de betreffende verzekeraar de regeling ter hand genomen en vervolgens de andere verzekeraar gevraagd om te participeren, hetgeen deze heeft geweigerd.

Deze weigering werd door de CvTeA gehonoreerd, waarbij de commissie overwoog dat de verzekeraar in kwestie op andere gronden dan op grond van de Bedrijfsregeling 7 tot regeling is overgegaan en dat deze regeling derhalve niet van toepassing is.

Hetgeen verzekeraar B verder nog te berde heeft gebracht met betrekking tot het doel en de strekking van de Bedrijfsregeling is voor de commissie van onvoldoende gewicht om het standpunt van verzekeraar B te honoreren.

Het doel van de bedrijfsregeling is immers nu juist om discussie over de vraag welke verzekeraar in een concreet geval het voortouw dient te nemen te voorkomen.

Ad verweer 3

Reeds uit hetgeen hierboven onder "feitelijke gegevens" is verwoord volgt dat ook dit verweer verzekeraar B niet kan baten. De tijdspanne waarbinnen verzekeraar A - na de regeling van de schade van de schuldloze derden te zijn aangevangen – vervolgens van dat feit aan verzekeraar B kennis heeft gegeven valt naar het oordeel van de commissie zeer zeker als onverwijld te kwalificeren, waarbij de commissie er ten overvloede nog op wijst dat ook volgens de vanaf 12 december 2002 geldende tekst een en ander tijdig zou zijn geschied.

Bindend advies

De commissie geeft in deze zaak als haar bindend advies dat de Bedrijfsregeling Schaderegeling Schuldloze Derde van toepassing is, zodat verzekeraar B voorlopig – in afwachting van een definitieve verdeling - voor de helft dient te participeren in de door verzekeraar A gedane en nog te verrichten betalingen.

Aldus is beslist op 9 maart 2004 door mr. A.J. van Rooijen, mw. mr. A.G. Verhoeven en mr. G. Wassink, leden van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars, in aanwezigheid van mr. M.N.J. Heeneman als secretaris.

De vice-voorzitter

De secretaris

mr. G. Wassink

mr. M.N.J. Heeneman